

Alþingi
b.t. Nefndasviðs Alþingis
Austurstræti 8 - 10
150 Reykjavík

Alþingi
Erindi nr. P 138/284
komudagur 24.11.2009

Selfoss, 24. nóvember 2009
Málanr. Mast09080100

Efni: Umsögn Matvælastofnunar vegna þskj. 17 – 17. mál, frumvarp til laga um breytingar á ýmsum lögum vegna endurskoðunar á undanþágum frá I. kafla við EES-samninginn og innleiðingar á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 178/2002 frá 28. janúar 2002 auk afleiddra gerða.

Matvælastofnun (MAST) hefur ekki sent umsögn til Alþingis vegna ofangreinds frumvarps, eins og það hefur nú verið lagt fram. Stofnunin hefur hins vegar fengið nýjar upplýsingar frá bresku matvælastofnuninni varðandi eftirlit með kjötvinnslum og verkaskiptingu milli annars vegar Meat Hygiene Services (MHS) innan UK Food Standard Agency (FSA) og hins vegar eftirlits á vegum sveitarfélaga (local authorities) þar í landi. Mikilvægt er að koma þessum upplýsingum á framfæri við Alþingi, þar sem þær staðfesta upplýsingar sem sjávarútvegs- og landbúnaðarráðuneytið og MAST hafa áður fengið, m.a. hjá Eftirlitsstofnun EFTA (ESA).

Ýmsar breytingar hafa verið gerðar á frumvarpinu frá síðustu löggjafarþingum, sbr. nánari útlistun í VII. kafla í athugasemdum með frumvarpinu. Matvælastofnun (MAST) telur að þær breytingar sem gerðar hafa verið séu almennt til bóta og að tekið hafi verið tillit til þeirra atriða sem stofnunin hafði áður gert athugasemdir við. MAST lýsir því yfir ánægju með frumvarpið og telur að með því sé verið að stíga mikilvægt skref til að betrubæta réttarheimildir á þessu sviði og tryggja öflugri grundvöll fyrir öryggi og hollustu matvæla. Að þessu sögðu vill MAST koma eftirfarandi á framfæri um einstaka þætti frumvarpsins.

1. Um 4. gr. frumvarpsins - Eftirlit með matvælum úr dýraafurðum.

Samkvæmt b. lið 4. gr. frumvarpsins er MAST nú falið opinbert eftirlit með mjólkurstöðvum, eggjavinnslum, kjötvinnslum og kjötpökkunarstöðvum, að undanskildum kjötvinnslum sem starfræktar eru í smásöluverslunum. Eins og fram kemur í athugasemdum með ákvæðinu hefur nokkur skörun verið á opinberu eftirliti með þessum vinnslum og stöðvum milli MAST og heilbrigðiseftirlits sveitarfélaganna (HES).

Með upptöku reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 854/2004 um sértækar reglur um skipulag opinbers eftirlits með afurðum úr dýraríkinu verður, sbr. 5. gr. reglugerðarinnar, gerð sú krafa að dýralæknar fari með eftirlit með starfsstöðvum þar sem dýrum er slátrað eða þar sem fram fer úrbeining og/eða stykkjun kjöts. Sama á við um starfsstöðvar þar sem felld veiðidýr eða kjöt af slíkum dýrum eru forunnin fyrir markaðssetningu. Opinberir aðstoðarmenn mega aðstoða dýralækna við eftirlitið.

Í samræmi við lagaskyldur sínar heldur MAST úti viðtæku eftirliti með frumframleiðslu matvæla og hefur m.a. af þeim sökum héraðs- og eftirlitsdýralækna í sinni þjónustu í öllum landshlutum, sbr. 11. gr. laga nr. 66/1998 um dýralækna og heilbrigðisþjónustu við dýr. Samkvæmt lagagreininni skulu dýralæknar í þjónustu MAST hver í sínu umdæmi hafa eftirlit með sláturdýrum, sláturafurðum og afurðastöðvum, auk annarra tengdra verkefna. Sambærilega lagaskyldu er ekki að finna um starfsemi HES og á fáum heilbrigðiseftirlitssvæðum eru dýralæknar starfandi við matvælaeftirlit.

Til að átta sig á til hvaða fyrirtækja og starfsemi þessar kröfur ná til er nauðsynlegt að skoða gildistökuákvæði reglugerðar (EB) nr. 854/2004. Þar segir að reglugerðin taki aðeins til starfsemi sem falli undir ákvæði reglugerðar (EB) nr. 853/2004 um hollustuhætti sem varða matvæli úr dýraríkinu. Samkvæmt 5. tl. 1. gr. þeirrar reglugerðar nær hún ekki til smásölu á matvælum sem unnin eru úr afurðum úr dýraríkinu. Reglugerðin tekur þannig ekki til aðila/fyrirtækja sem dreifa matvælum beint til neytenda, þ.e. matvælafyrirtækja á smásölustigi.

Reglugerðin nær hinsvegar til allra framleiðenda, innflytjenda, heildsala, dreifingaraðila o.s.frv. sem dreifa matvælum úr dýraríkinu til annarra slíkra aðila eða til smásöluþyrirtækja, þ.e. matvælafyrirtækja á heildsölustigi. Þó með þeirri undantekningu að reglugerðin tekur ekki til geymslu og flutninga á slíkum matvælum eða til afhendingar á slíkum matvælum milli tveggja smásöluþyrirtækja, jafnvel þótt ekki sé um smásölu að ræða, enda sé slík afhending óveruleg, staðbundin og aðeins takmarkaður hluti af starfsemi hlutaðeigandi smásöluþyrirtækis.

Af þessu er ljóst að kjötstykkið í vinnslum stórmarkaða og/eða kjötverslana sem dreift er til neytenda, telst til smásölu og fellur aðeins undir reglugerð (EB) nr. 852/2005 um almenna hollustuhætti er varða matvæli, en ekki undir reglugerð (EB) nr. 853/2004 um hollustuhætti er varða matvæli úr dýraríkinu. Sama á við um kjötstykkið hjá þessum sömu aðilum, þegar vörur eru afhentar öðrum smásöluáðilum, ef þessi starfsemi er óveruleg, staðbundin og sé takmarkaður þáttur í starfsseminni.¹

Vinnsla kjöts í verslunum hvort sem hún er til sölu á staðnum eða til dreifingar í aðrar verslanir getur því, að ofangreindum skilyrðum uppfylltum, verið undanskilin ákvæðum reglugerðar (EB) nr. 853/2004/EB. Í þessum tilvikum er því ekki þörf á að eftirlitinu sé sinnt af dýralæknum, þar sem ekki er gerð krafa um slíkt í reglugerð (EB) nr. 852/2004, heldur nægir eftirlit almennra heilbrigðisfulltrúa.

Með sama hætti er munur á kröfum til opinberra eftirlitsaðila. Þeir sem sinna eftirliti á smásölustigi og sem ekki hafa eftirlit með dýrafurðum starfa samkvæmt opinberum eftirlitskröfum í reglugerð (EB) nr. 882/2004. Þeir sem sinna eftirliti með afurðum úr dýraríkinu þurfa auk þess að uppfylla skilyrði í reglugerð (EB) nr. 854/2004 um opinbert eftirlit með afurðum úr dýraríkinu.

Verkaskiptingin sem lögð er til með frumvarpinu er þá þannig að heilbrigðiseftirlitið er ábyrgt á grundvelli reglugerða (EB) nr. 882/2004 (opinbert eftirlit) og 852/2004 (hollustuhættir), á meðan MAST þarf auk þess að starfa skv. reglugerðum (EB) nr. 853/2004 (hollustuhættir) og 854/2004 (opinbert eftirlit), sem eru sérhæfðar reglur vegna dýraafurða og þar sem gerðar eru nánari kröfur til menntunar eftirlitsaðila. Þessi munur á beitingu reglna um hollustuhætti og kröfugerðar um opinbera eftirlitsframkvæmd gildir þá ekki aðeins um kjötvinnslur, heldur einnig mjólkurframleiðslu, þó svo þar sé ekki gerð krafa um að dýralæknar framkvæmi eftirlitið.

MAST tekur að öðru leyti undir þau sjónarmið sem fram koma í athugasemdum með ákvæðinu og telur að þær breytingar sem lagðar eru til muni auðvelda samræmingu við eftirlit og auka hagræðingu og öryggi, þar sem sérhæfing starfsmanna MAST á þessu sviði og þekking þeirra á fyrstu stigum framleiðslu dýraafurða mun nýtast betur en áður.

¹ „However this Regulation shall apply to retail when operations are carried out with a view to the supply of food of animal origin to another establishment, unless: the supply of food of animal origin from the retail establishment is to other retail establishment only and, in accordance with national law, is marginal, localized and restricted activity.“

2. Kjötvinnsur á Bretlandi.

Heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga og Samtök íslenskra sveitarfélaga hafa haldið fram öðrum rökum varðandi eftirlit með dýraafurðum og mótmælt breytingu á verkaskiptingu milli opinberra eftirlitsaðila, m.a. með tilvísun í framkvæmd opinbers eftirlits á Bretlandi. Að gefnu þessu tilefni sendi MAST fyrirspurn til Meat Hygiene Services (MHS) innan UK Food Standard Agency (FSA), en MHS tók til starfa árið 1995 og tók þá yfir eftirlit með ferskum kjötafurðum, sem áður var hjá um 300 eftirlitsstofnunum sveitarfélaga. Fyrirspurn MAST var send til „Veterinary and Technical Director“ hjá MHS og kemur fram í viðauka 1 með umsögn þessari og svar frá MHS sem barst MAST í dag kemur síðan fram í viðauka 2.

Í stuttu máli kemur fram í svari MHS að gerður er munur á eftirliti MHS á heilidsölustigi og eftirliti sveitarfélaga á smásölustigi, í samræmi við þær lögbundnu kröfur sem fjallað er um að ofan undir 1. tl. þessarar umsagnar. Jafnframt hefur MHS skilgreint undantekningar fyrir vissar kjötvinnsur á heilidsölustigi, sem geta verið undir eftirliti sveitarfélaga, þ.e. þegar kjötstykkjun er undir tilteknu magni, ekki meira en $\frac{1}{4}$ af starfsemi fyrirtækjanna og vörum þeirra er aðeins dreift mjög staðbundið. Ekki er því heimilt að dreifa vörum frá slíkum vinnslum um allt land og því síður til útflutnings.

Í svarinu kemur einnig fram að það er aðeins MHS sem veitir leyfi til kjötstykkjunar og afleiðing af því er að fjöldi kjötvinnsla hefur verið fluttur frá eftirliti sveitarfélaga undir eftirlit MHS og þá sér MHS ekki aðeins um eftirlit með kjötstykkjun, heldur allri vinnslu kjötvara sem þar á sér stað.

Með hliðsjón af því sem hér kemur fram og ákvæðum 4. gr. frumvarpsins er ljóst að MAST verður að móta almennar reglur um í hvaða tilvikum heilbrigðiseftirlit sveitarfélaga getur sinnt eftirliti í kjötvinnslum hér á landi, án þess að eftirlitið sé framkvæmt af dýralækni. Hér er átt við smærri vinnslur, þar sem kjötstykkjun er lítill hluti starfseminnar og þar sem afurðum er eingöngu dreift staðbundið. Vegna þessa er MAST fylgjandi því að í 14. gr. frumvarpsins verði bætt við ákvæði sem heimili opinberum eftirlitsaðilum að fela hver öðrum tiltekin verkefni sem eru á verksviði þeirra. Á slíkum grunni gæti MAST falið heilbrigðiseftirliti að annast eftirlit með tilteknum smærri vinnslum sem eingöngu sinna staðbundinni dreifingu kjötvara.

Til frekari glöggvunar er vísað til viðauka 1 og 2 með umsögn þessari. MAST þykir þó ástæða til að vekja sérstaka athygli á niðurlagi í svari MHS þar sem fjallað er um „Better Regulation Agenda“, þar sem markmiðið er að einfalda opinbert eftirlit gagnvart fyrirtækjum og tryggja að þau séu ekki undir eftirliti tveggja aðila sem sinna opinberu matvælaeftirliti. Þessi rök eiga ekki síður við um eftirlit með mjólkurbúum.

3. Breytingar á lögum um dýralækna og heilbrigðisþjónustu við dýr, nr. 66/1998, með síðari breytingum, sbr. III. kafla frumvarpsins.

3.1. Um 37. gr. frumvarpsins - Markmið með breytingum á umdæmum og starfsemi héraðsdýralækna.

Með III. kafla frumvarpsins eru lagðar til umtalsverðar breytingar á umdæmum héraðsdýralækna. Megin forsenda breytinganna er að tryggja að héraðsdýralækna sinni eingöngu opinberum eftirlitsstörfum, en séu ekki samhliða þeim að sinna almennri dýralæknaþjónustu, sbr. 2. mgr. 37. gr. frumvarpsins. Umdæmum héraðsdýralækna verður samkvæmt þessu fækkað úr fjórtán í sex. Breytingin tekur mið af kröfum matvælalöggjafar ESB, sbr. b – lið. 2. mgr. 4. gr. reglugerðar (EB) nr. 882/2004, um að eftirlitsaðilar skuli vera óháðir eftirlitsþola og að ekki skuli vera til staðar hætta á hagsmunaárekstrum.

Hér er um að ræða þætti sem snerta matvælaöryggi, svo sem eftirlit með framleiðslu eggja, mjólkurframleiðslu og kjötfraðslu, bæði við frumframleiðslu, í sláturhúsum og í kjötvinnslum. Eins og skipan mála háttar nú sinna héraðsdýralæknar í þremur umdæmum, þ.e. í Gullbringu- og Kjósarumdæmi, Skagafjarðar- og Eyjafjarðarumdæmi og Suðurlandsumdæmi eingöngu opinberu eftirliti, en í ellefu umdæmanna sinna héraðsdýralæknar bæði opinberu eftirliti og almennri dýralæknaþjónustu.

Í þessu sambandi er vert að geta þess að Eftirlitsstofnun EFTA (ESA) tók fyrir á þessu ári út opinbert eftirlit hér á landi vegna matvæla sem unnin eru úr dýraafurðum og þá sérstaklega kjötafurða og komst að svohljóðandi niðurstöðu varðandi fyrirkomulag við eftirlit í sláturhúsum²:

„Compliance with Article 4(2)(b) of Regulation No 882/2004, that staff carrying out official controls are not free from any conflict of interest, could not be fully ensured as official veterinarians worked in private practice.“

Markmið þeirra breytinga sem lagðar eru til með frumvarpinu er að koma í veg fyrir hugsanlega hagsmunaárekstra og tryggja að skyldur MAST snúi einungis að opinberu eftirliti. Þannig munu starfsmenn MAST ekki lengur bera lagalega skyldu til að sinna almennri dýralæknaþjónustu, eins og nú á við um tólf af fimmtán héraðsdýralæknum sem starfa hjá stofnuninni.

3.2. Um 41. gr. frumvarpsins - Fækkun héraðsdýralækna, fjölgun eftirlitsdýralækna.

Samkvæmt 41. gr. frumvarpsins skal leggja niður núverandi störf héraðsdýralækna hjá MAST, en starfsmönnum skal um leið boðið starf hjá stofnuninni. Er þar um að ræða sex störf héraðsdýralækna, ný störf eftirlitsdýralækna í hlutaðeigandi umdæmum, eða önnur störf hjá stofnuninni eftir því sem við á. Í þremur stærstu umdæmum landsins eru nú starfandi eftirlitsdýralæknar í fullu starfi undir stjórn héraðsdýralækna og samkvæmt frumvarpinu er gert ráð fyrir sama fyrirkomulagi í öllum hinum nýju sex umdæmum landsins. Hins vegar kemur einnig til álita að ráða til viðbótar eftirlitsdýralækna í tiltekin hlutastörf, t.d. eftirlit í sláturhúsum yfir sláturtíð, eftirlit með verkun hvalaafurða eða í tilteknar sýnatökur. Af þessu leiðir að samhliða fækkun héraðsdýralækna verður fjölgun eftirlitsdýralækna.

3.3. Um 39. gr. frumvarpsins - Áhrif á dýralæknaþjónustu.

Á þéttbýlustu svæðum landsins hafa sjálfstætt starfandi dýralæknar komið sér fyrir, stofnað til reksturs og sinna almennri dýralæknaþjónustu. Í dreifðari byggðum landsins hafa héraðsdýralæknar hinsvegar sinnt þessari þjónustu. Til að tryggja dýralæknaþjónustu fyrir bændur og dýraeigendur á öllum landssvæðum er í 39. gr. frumvarpsins mikilvægt ákvæði sem kemur í stað 13. gr. núgildandi laga. Ákvæði þetta er ein megin forsenda þess að unnt verði að gera breytingu á núverandi umdæmum héraðsdýralækna. Þannig er gert ráð fyrir að ráðherra skuli setja reglur og gera ráðstafanir varðandi starfsaðstöðu og greiðslu staðaruppbótar og/eða ferðakostnaðar dýralækna sem tekur að sér að sinna dýralæknaþjónustu í dreifðum byggðum landsins. Ákvæðið miðar þannig að því að tryggja öllum bændum og dýraeigendum þá þjónustu sem þeir eiga rétt á.

Þessi grein frumvarpsins mun gilda um sjálfstætt starfandi dýralækna, en getur einnig átt við um þá sem starfa við eftirlit hjá MAST, en vilja þar fyrir utan sinna almennri dýralæknaþjónustu, því samkvæmt 37. gr. frumvarpsins eru það aðeins héraðsdýralæknar sem eingöngu skulu sinna opinberum eftirlitsstörfum. Eftirlitsdýralæknar geta því auk starfa hjá MAST sinnt dýralæknaþjónustu utan vinnutíma hjá stofnuninni og jafnframt tekið vaktir á skilgreindum vaktsvæðum. Í slíkum tilvikum verður það hlutverk héraðsdýralækna sem stjórnanda að tryggja að ekki skapist óeðlileg hagsmunatengsl milli eftirlitsdýralækna og eftirlitsþola.

² Draft report EFTA Surveillance Authority preparatory mission to ICELAND from 22 to 26 June 2009 concerning the application of EEA legislation related to the safety of food of animal origin, in particular meat and its products.

Fyrirkomulag sem þetta tryggir að héraðsdýralæknir er óháður opinber starfsmaður sem ber ábyrgð á opinberu eftirliti og starfsemi MAST í hlutaðeigandi umdæmi. Með þessum hætti er stefnt að því að uppfylla kröfur um óháða opinbera eftirlitsstarfsemi, en um leið er haldið opnum möguleika dýralækna til að sinna dýralæknaþjónustu, jafnvel þó þeir sinni einnig opinberum eftirlitsstörfum. Sambærilegt fyrirkomulag er þegar til staðar í ESB-ríkjum, svo sem Danmörku og Bretlandi.

3.4. Um 38. gr. frumvarpsins – Aðkoma MAST að samningi um bakvaktþjónustu

Samkvæmt nágildandi lagaákvæði ráðast greiðslur fyrir vaktþjónustu af samningi milli Dýralæknafélags Íslands, landbúnaðarráðuneytisins og fjármálaráðuneytisins. Skv. 2. mgr. 38. gr. frumvarpsins er kveðið á um að fyrir bakvaktþjónustu dýralækna skuli greitt skv. samningi sem Dýralæknafélag Íslands geri við MAST, sjávarútvegs- og landbúnaðarráðuneytið og fjármálaráðuneytið. Hér hefur því MAST verið bætt inn sem samningsaðila vegna greiðslna til almennra dýralækna vegna bakvaktþjónustu. Stofnunin leggur til að nágildandi ákvæði verði látið halda sér, þannig að samningurinn verði einungis gerður milli Dýralæknafélagsins og ráðuneytanna tveggja.

Engin rök eru fyrir því að MAST komi með beinum hætti að samningsgerð vegna bakvakta. Þvert á móti miða breytingar á lögnum að því að koma í veg fyrir bein afskipti stofnunarinnar af almennri dýralæknaþjónustu og koma í veg fyrir hagsmunaárekstra vegna starfa dýralækna við opinbert eftirlit. Stofnunin telur óeðlilegt að hún sé gerð að samningsaðila vegna bakvakta sem einkum miða að því að tryggja almenna þjónustu við dýraeigendur utan venjulegs dagvinnutíma á viðkomandi starfssvæðum.

Jafnframt vill stofnunin geta þess að bæði í 38. og 39. gr. frumvarpsins er rétt að fram komi að markmiðið er ekki aðeins að tryggja öllum dýraeigendum þjónustu, heldur einnig að velferð dýra sé tryggð utan venjulegs dagvinnutíma og í dreifðum byggðum landsins.

3.5. Umfang breytinga.

Breyting á umdæmum héraðsdýralækna yrði hvað mest á Vesturlandi, þar sem lagt er til að fjögur núverandi umdæmi sameinist í Vesturumdæmi. Þar mun þá eftir breytingu starfa einn héraðsdýralæknir, ásamt fastráðnum eftirlitsdýralæknum, í stað fjögurra héraðsdýralækna eins og nú er. Munurinn verður sá að héraðsdýralæknirinn mun eingöngu sinna opinberu eftirliti og fara með stjórn umdæmisskrifstofu MAST í Vesturumdæmi, en nú sinna héraðsdýralæknar á svæðinu bæði opinberu eftirliti og almennri dýralæknaþjónustu. Um leið skapast tækifæri fyrir sjálfstætt starfandi dýralækna í umdæminu, eftirlitsdýralæknar sem þar munu starfa gætu sinnt tilteknum verkefnum við dýralæknaþjónustu og ráðherra gæti nýtt sér reglur sem setja skal um stuðning við almenna dýralæknaþjónustu þar sem þörf er á.

Ekki ósvipuð breyting er lögð til á Austurlandi þar sem þrjú umdæmi yrðu sameinuð í eitt, þ.e. Austurumdæmi. Á Norðurlandi kæmu tvö umdæmi í stað fjögurra, þ.e. Norðvestur- og Norðausturumdæmi, en á Suðurlandi tvö í stað þriggja, þ.e. Suðurumdæmi og síðan Suðvesturumdæmi, sem m.a. nái yfir höfuðborgarsvæðið.

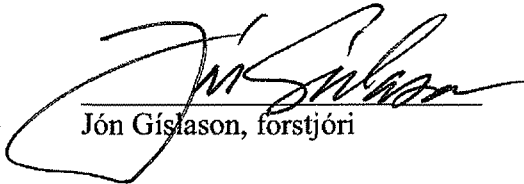
3.6. Aðlögun.

Ísland hefur átján mánaða aðlögun frá gildistöku laga til að koma framangreindum breytingum á. Auk þess hefur ráðherra heimild, skv. 2. mgr. 41. gr. frumvarpsins, til að fela héraðsdýralækni að annast almenna dýralæknaþjónustu á tilteknu svæði þar sem dýralæknir hefur ekki fengist til starfa. Heimild þessi gildir til 1. nóvember 2013. Stjórnvöld hafa því tíma til að hrinda þessum breytingum í framkvæmd og bregðast við ef almennri dýralæknaþjónustu verður ekki sinnt með fullnægjandi hætti í dreifðari byggðum.

4. Lokaorð.

Samhliða umsögn sinni vill MAST geta þess að stofnunin telur nauðsynlegt að í kjölfar þessarar lagasetningar verði hugað að heildstæðri löggjöf fyrir matvæli, fóður, dýraheilbrigði og dýravelferð. Þegar lítið er til framtíðar er ljóst að öryggi, yfirsýn og vinnuumhverfi batnar enn frekar ef næst að sameina lagaákvæði um matvælaöryggi í einn lagabálk, sem nær yfir allt matvælaferlið, frá frumframleiðslu til tilbúinnar vöru sem dreift er til neytenda.

F.h. Matvælastofnunar,

Jón Gíslason, forstjóri

Viðauki 1: Fyrirspurn frá MAST til MHS/FSA á Bretlandi.

Dear Jane Downes, Veterinary and Technical Director at the MHS,
I need some urgent information regarding the following points and hope that you or your Authority can find time to reply to this mail as soon as possible and no later than Wednesday 18th November, if possible.

The Icelandic parliament is now in its final discussions regarding a draft bill for implementation of Regulation (EC) No 178/2002 and the related official control and hygiene package. According to the proposal our Authority, The Icelandic Food and Veterinary Authority (MAST), will be responsible for official control of all slaughterhouses, cutting plants and meat plants in Iceland. Currently MAST is responsible for inspection of slaughterhouses and co-located cutting plants and meat processing plants. Stand-alone meat processing plants at the wholesale level are inspected by local authorities. The same applies to meat processing at the retail level, where no amendments are proposed. This structure seems to be similar to the division of tasks between the FSA/MHS and the local authorities in the UK.

However, Iceland only has a few cutting plants. Most meat processing plants at the wholesale level are buying whole carcasses, sides and quarters from slaughterhouses and/or cutting plants and in addition to meat processing, they both cut and bone meat and deliver fresh meat directly to the retail level (ref. def. of fresh meat under p. 1.10 of Annex I to Regulation (EC) No 853/2004). Generally, the local authorities are not staffed with veterinarians, and this is one of the reasons why the draft bill proposes that MAST takes over inspections of all meat plants. MAST is staffed with DVOs, OV's and in addition veterinarians at our head office specialised in different areas, including meat inspection.

The local authorities are fighting this proposal and refer to the UK-system. They claim that there is no need for control by veterinarians in stand-alone meat processing plants at the wholesale level, even though these plants are also cutting and boning meat for delivery of fresh meat on the market. However, the draft bill does not propose an amendment of the inspections by local authorities at the retail level, since these food businesses are local and only distribute fresh meat at the retail level, ref. point 5 of Article 1 of Regulation (EC) No 853/2004. The control at the retail level will therefore be based on Regulation (EC) No 852/2004 and continue to be carried out by inspectors from the local authorities. We have 10 local authorities, which are supervised by MAST, but they are independent and are consequently not operating under the responsibility of our Authority.

I saw at your home page that the Meat Hygiene Service (MHS) of the FSA was established on 1 April 1995, taking over meat inspection duties in fresh meat premises from some 300 local authorities in England, Scotland and Wales. Therefore we hope that you can assist us in this matter. The reasoning behind the proposal by the draft bill is that since the establishments in question are at the wholesale level and in the process of cutting and boning meat and delivering fresh meat on the market, in addition to meat processing, they should fulfil the hygiene requirements of Regulation (EC) No 853/2004 regarding meat cutting and boning. They should also be approved for this process (cutting/boning) and the official control should be carried out by an official veterinarian or an official auxiliary, according to the requirements of Regulation (EC) No 854/2004. In this respect I would like to refer to the provisions of Chapter III and V of Annex III to Regulation (EC) No 853/2004 and point 7 of Article 4 and also Article 5 of Regulation (EC) No 854/2004.

My first question therefore is, do you have any comments to this reasoning, and secondly, are stand-alone establishments at the wholesale level in the UK with combined activities, as described above (cutting/boning), being controled by local authorities which are not using veterinarians or auxiliaries as inspectors?

We are fully aware of the fact that local authorities staffed with veterinarians for meat inspection would fulfil the legal requirements. However, it is not regarded as realistic that local authorities could amend their staff policy when the bill will be passed. The proposed bill takes note of that and other reasons which have been put forward in the legal process and which are not relevant for our discussion here. We should also mention that the EFTA Surveillance Authority in Brussels, which monitors the fulfilment of obligations of the EFTA States (Iceland, Norway etc.) according to the EEA Agreement, and therefore has similar duties as the FVO (the Commission Authority based in Ireland), has informally stated that all relevant provisions regarding meat cutting in meat processing plants in Iceland must be correctly implemented and enforced, as described above.

I sincerely hope that you or your Authority can find time to respond to this mail as soon as possible, since the matter is urgent for the committee discussion of the proposed bill in our parliament.

Viðauki 2: Svar MHS/FSA við fyrirspurn frá MAST.

Please accept my apologies for the delay in responding to your e-mail of the 13/11/09. I did not receive this original document but am now in receipt having been sent a copy by my colleague Liz Redmond.

You are correct in your assessment that our system of delivering official controls appears to mirror the system you are operating in Iceland where there is a division of work between the Local Authorities and the Central Competent Authority (Meat Hygiene Service).

Our structure for delivery of official controls depends on whether those controls have to be provided by an official veterinarian. When the approved meat premises require veterinary controls those controls are provided by the Meat Hygiene Service (MHS). Although I should mention that official controls carried out at Border Inspection Posts are under the controls of the Local Authority for the port and those Local Authorities do employ vets either directly or on contract to carry out those duties.

Since the EU Food Hygiene Regulations came into force in 2006 Veterinary Controls have been required in approved slaughterhouses, approved Game handling establishments and approved cutting premises. Approval of cutting premises whether co-located with a slaughterhouse or a stand alone premises is required when the Operator is supplying into the wholesale chain. Premises supplying only the final consumer, butchers shops, are exempt and remain under Local Authority control. However we have some exemptions for premises that undertake wholesale as a small part of their business which are dependent on the quantity of meat being cut, the % of meat being cut as a part of the entire business and whether the meat is supplied to a local market.

The exemptions are where

- Less than 2 tonnes of cut meat per week
- Cutting meat is less than 25% of the total business
- Meat is only supplied within the county of production plus the greater of the neighbouring county or 50 Kms.

This information is detailed in the Meat Industry Guide which can be found on the FSA web site at [Food Standards Agency - Guide to food hygiene and other regulations for the UK meat industry](#)

Where the Premises have to be approved for the cutting of meat as defined above the MHS provides the veterinary controls. This has resulted in a considerable number of premises previously under the controls of the Local Authority transferring to MHS controls. Our vets also undertake the audit of food safety management systems for all other meat products produced at the site. These include minced meat and meat preparations, meat products and ready-to-eat –foods. This is in line with our Better Regulation Agenda where we aim to reduce the burden on industry by providing a single inspection for all products rather than having the Operator subject to various inspection by different Authorities.

I hope this answers your questions but if not please do contact me.

Regards

Jane Downes